

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): Dette Lovforslag fik jo allerede ved første Behandling en meget velvillig Modtagelse fra alle Partiernes Side og har for saa vidt heller ikke i Udvalget givet Anledning til nogen større Diskussion. Kun har man fra enkelt Side syntes, det var bedre at faa Lovforslagets § 2 formuleret saaledes, at den mere klart og koncist tog Sigte paa det, der var Formaålet med Lovforslaget. Til det Ændringsforslag, der blev stillet i saa Henseende, har hele Udvalget kunnet slutte sig, og jeg skal hermed anbefale det til Vedtagelse.

Undervisningsministeren (Byskov): Da min Kollega Justitsministeren ved et Møde i Folketinget er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne udtale en Tak til Udvalget for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet, og udtale Tilslutning til det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1, Ændringsforslaget til § 2, § 2, saaledes ændret, og §§ 3 og 4 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

Forhandlingen genoptoges.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Jeg begynder med at takke de ærede Ordførere for deres Tilsagn om, at de vil medvirke til Gennemførelse af en Lov, der aabner Adgang til Præsteembeder i Folkekirken for andre end teologiske Kandidater — som jeg allerede i Fremsættelses-talen fik Lejlighed til at bemærke, anser

jeg dette for at være ønskeligt for vor Folkekirke. Rigtignok udtalte det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), at han for sit Vedkommende ikke værdsatte Muligheden for Lægmandspræsters Ansættelse synderlig højt, men han erklærede sig dog paa sit Partis Vegne villig til at forhandle om en Forlængelse af den nugældende Lovs Gyldighed, idet han maaske kunde ønske visse Ændringer, der vilde gøre Adgangen for Ikke-Teologer vanskeligere end her foreslaaet. Jeg for min Part vil mene, at man ikke skal skærpe Bestemmelserne yderligere, ligesom jeg anser det for usandsynligt, at en Skærpelse vilde kunne finde Tilslutning i Rigsdagen, men det vil jo for dette høje Tings Vedkommende klare sig under den Udvalgsbehandling, der er stillet i Udsigt.

Til den Affattelse, jeg har givet Lovforslaget, har jeg i alt væsentligt faaet Tilslutning fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), en Tilslutning, jeg takker for. Naar Venstres ærede Ordfører advarede imod at lægge for stor Vægt paa den Udtalelse, der i sin Tid blev fremsat i det kirkelige Udvalg af Biskop Rørdam, og som jeg havde citeret, kunde jeg minde om, at Biskop Rørdam paa ingen Maade stod ene med sin Opfattelse, tværtimod var hans Opfattelse hele det samlede kirkelige Udvalgs. Det kirkelige Udvalg vedtog et Forslag, som med Hensyn til Ansættelse af Ikke-Teologer udtaler følgende: „Fra den under Nr. 4 anførte Betingelse“ — det var den, at de foreskrevne Embedsprøver skulde være bestaaet — „kan der ved kongelig Bevilling gøres Undtagelse, naar en Biskop af Hensyn til en bestemt Menigheds Tarv indtrængende anbefaler en Mand til Præst for denne, og naar den vedkommende paa fremragende Maade har vist sig i Besiddelse af de Egen-skaber, der kræves til Præstegerningen.“ Man vil se, at det kirkelige Udvalg anbefaler den største Forsigtighed med Hensyn til at betræde denne nye Vej, og jeg mener virkelig, at der stadig er Grund til at være forsigtig, men det hænger naturligvis sammen med mit Syn paa Værdien af det teologiske Studium. Jeg anser dette Studium for at være værdifuldt for en Præst, uden at jeg paa nogen Maade overser, at man ad andre Veje kan erhverve sig Betingelser for at øve Præstegerning i Folkekirken, og uden at jeg paa den anden Side mener, at det teologiske Studium, saaledes som det i Øjeblikket er anlagt, er ideelt. Ikke desto mindre er den unge Teologs Universitetsaar af den Beskaffenhed, at de ikke alene